

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu: Mgr. Jiřího Tichého a soudkyň Mgr. Dany Černovské a JUDr. Miroslavy Hrehorové v právní věci žalobce: **V. Z.**, trvale bytem X, doručovací adresa X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 6. 2010 č.j. 3421-9011-1.6.2010/3381/Ga,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí č.j. 3421-9011-1.6.2010/3381/Ga ze dne 14. 6. 2010 se ruší a věc se vrací žalované zpět k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení (dále také jen „PSSZ“) č.j. 21079/003-9017-22.10.2008/832-47/ma/16557045 ze dne 13. 4. 2010, kterým byla zastavena exekuce nařízená exekučním příkazem č.j. 21079/003-9017-22.10.2008/832-29/ma/16557045 ze dne 2. 12. 2009 s odůvodněním, že pohledávka byla dne 9. 4. 2010 zcela uhrazena.

Na základě výzvy usnesením zdejšího soudu č.j. 12Ad 11/2010 – 26 ze dne 19. 1. 2011 bylo dne 11. 2. 2011 doručeno na podatelnu městského soudu doplnění žaloby, v němž žalobce mimo již dříve napadená rozhodnutí navrhl také zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 6. 2010 č.j. 3421-9011-1.6.2010/3381/Ga. Jelikož se jednalo o nový žalobní návrh, řízení v této věci bylo soudem vyloučeno k samostatnému řízení pod sp. zn. 12A 2/2011.

Žalobce vytýká žalované nesprávný postup jak při vyměřování nedoplatku pojistného a penále, tak i při vymáhání těchto nedoplatků.

Poukazuje především na skutečnost, že PSSZ nedoručila zmocněnci žalobce rozhodnutí, zejména platební výměr ze dne 7. 2. 2008 č. 127/2008, jímž žalobci vyměřila nedoplatek na pojistném a na penále z dlužných záloh v letech 1995 a 1996 v celkové částce 21.367,- Kč. Žalobce nesouhlasí s postupem PSSZ, která uvedený platební výměr zaslala pouze žalobci a nikoliv již jeho zmocněnci, jemuž udělil dne 15. 1. 2007 do protokolu generální plnou moc k zastupování v tomto i dalších řízeních před PSSZ.

Žalobce dále dovedl, že v jeho případě pro nařízení exekuce neexistoval vykonatelný exekuční titul, neboť již samotný platební výměr nebyl řádně doručen jeho zmocněnci.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že platební výměr PSSZ č. 127/2008 ze dne 7. 2. 2008, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit doplatek na pojistném a penále v celkové výši 21.367,-Kč, byl v daném případě exekučním titulem odůvodňujícím postup podle ustanovení § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), ve znění platném do 31. 12. 2010.

Žalovaná dále uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce ke dni 2. 12. 2009 nedoplatek ve výši 21.367,-Kč předepsaný výše uvedeným vykonatelným platebním výměrem nezaplatil, postupovala PSSZ v souladu se zákonem, když vydala exekuční příkaz, kterým přikázala plátcí mzdy, v daném případě zaměstnavateli žalobce, aby po doručení výše uvedeného exekučního příkazu prováděl ze mzdy žalobce stanovené srážky až do výše nedoplatku a tyto následně vyplácel PSSZ. Jelikož zmíněná pohledávka ve výši 21.367,-Kč byla dne 9. 4. 2010 zcela uhrazena, bylo rozhodnuto o zastavení výkonu rozhodnutí, přičemž, dle názoru žalované, tímto postupem PSSZ jednala v souladu s platnými právními předpisy.

Městský soud v Praze přezkoumal dle ustanovení § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba **je důvodná**.

Ze správního spisu vyplynulo, že dne 7. 2. 2008 byl vydán platební výměr č. 127/2008, kterým byla žalobci uložena povinnost zaplatit penále z doplatku na pojistném za rok 1995 ve výši 11.188,- Kč, penále z dlužných záloh na pojistné za rok 1995 ve výši 7.119,- Kč a penále z dlužných záloh na pojistné za rok 1996 ve výši 3.060,- Kč, celkem tedy 21.367,- Kč. Žalobce si platební výměr převzal dne 6. 3. 2008.

Dne 22. 10. 2008 vydala PSSZ výzvu k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě dle § 73 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků. Tuto výzvu si žalobce převzal dne 27. 10. 2008. Proti výzvě žalobce podal odvolání, kde zároveň požádal o prominutí penále s odkazem na svou situaci a okolnosti, za nichž mu vznikl dluh na pojistném. Přípisem ze dne 25. 11. 2008 požádal žalovanou o prodloužení lhůty k doplnění podání ze dne 30. 10. 2008 s odůvodněním, že zástupce žalobce nemohl nahlédnout do spisu, který se nacházel u spisu z předchozího odvolacího řízení.

Přípisem ze dne 22. 12. 2008 PSSZ sdělila zmocněnci žalobce, že žádost o prominutí penále, kterou považovala za hlavní obsah odvolání, postoupila k vyřízení na oddělení OSVČ, které v této věci zahájilo řízení. Ve spise je založena kopie vyřízení této žádosti žalobce se sdělením, že o žádosti žalobce nelze rozhodnout, protože podmínkou pro prominutí penále je zaplacení pojistného.

Dne 24. 6. 2009 (nesprávně uvedeno 2006) PSSZ vydala výzvu k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě. Dle připojené doručky byla zásilka doručena zmocněnci žalobce dne 30. 6. 2009. Dne 13. 7. 2009 zmocněnec žalobce podal odvolání, kde uvedl, že napadá výzvu ze dne 24. 6. 2009. Odvolání zdůvodnil tím, že správní orgán II. stupně jako odvolací orgán potvrdil platební výměr č. 127/2008, aniž by přihlédl k námitce proti fikci

doručení platebního výměru č. 308/2003 ze dne 14. 8. 2003. Zmocněnec žalobce argumentoval tím, že nemohla nastat fikce doručení dle § 24 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád, v tehdejšímu znění, ani účinky doručeného platebního výměru č. 308/2003 ze dne 14. 8. 2003, neboť žalobce se tehdy v místě obvyklém nemohl zdržovat, když byl ve výkonu trestu. Za této situace nebyly splněny podmínky pro další řízení a PSSZ vydala platební výměr ze dne 7. 2. 2008 č. 127/2008 předčasně.

V doplnění odvolání ze dne 29. 9. 2009 žalobce uvedl, že platebním výměrem správního orgánu č. 308/2003 ze dne 14. 8. 2003 bylo vyměřeno žalobci zaplatit dlužné pojistné v celkové výši 30.303,- Kč a zopakoval, že platební výměr mu nebyl do té doby doručen, neboť v tu dobu byl ve věznici. Dále PSSZ vytýkal, že platební výměr ze dne 7. 2. 2008 č. 127/2008, stejně jako i předchozí korespondence, nebyl zmocněnci žalobce doručen.

Dne 9. 10. 2009 zaslal zástupce žalobce další námítky, kterými reagoval na ústní jednání, kde byl projednáván postup správního orgánu a vysvětleny pochybnosti o přehledu umístěných plateb v roce 2006-2007.

Dne 23. 10. 2009 PSSZ zaslala žalobci „Vyjádření k odvolání proti výzvě ze dne 24. 6. 2009 a žádosti o ustoupení od tvrdosti zákona“, v němž uvedla, že proti výzvě k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě ze dne 24. 6. 2009 (chybně uvedeno 2006), nelze považovat za odvolání, neboť jeho obsah se netýká předmětné výzvy, ale platebního výměru č. 308/2003 ze dne 14. 8. 2003, který byl rozhodnutím ze dne 4. 4. 2007 zrušen. Připomněla, že ve věci prominutí penále žalobce informovala dopisem již 3. 12. 2008. Dále ve vyjádření popsala postup správního orgánu a shrnula obsah a závěry z jednání, které bylo vyvoláno především četností odvolání a námitek proti všem úkonům Pražské správy sociálního zabezpečení.

Dne 2. 12. 2009 byl vydán exekuční příkaz na srážku mzdy, jiné odměny za závislou činnost nebo náhrady za pracovní příjem, důchodu, sociální a nemocenské dávky, stipendia, apod., kterým PSSZ přikázala podle § 73 odst. 6 písm. b) a § 73 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, aby plátce mzdy prováděl ze mzdy žalobce stanovené srážky až do výše vykonatelného nedoplatku, tj. do 21.367,- Kč. Z doručenky, připojené na č.l. 31 spisu, je zřejmé, že exekuční příkaz byl doručen zmocněnci žalobce. Z doručenky, založené na č.l. 32 spisu, je zřejmé, že exekuční příkaz byl doručen také žalobci.

Proti exekučnímu příkazu podal žalobce námítky, v nichž zopakoval obsah těch předchozích.

Dne 13. 1. 2010 vydala PSSZ rozhodnutí o námitkách proti platebnímu výměru č. 127/2008 ze dne 7. 2. 2008 a exekučnímu příkazu ze dne 2. 12. 2009 č.j. 21079/003-9017-22.10.2008/832-29/ma/16557045. Z připojených dodejek na číslech listu 38 a 40 spisu je zřejmé, že rozhodnutí o námitkách bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 21. 1. 2010 a žalobci dne 22. 1. 2010.

Dne 13. 4. 2010 vydala PSSZ rozhodnutí o zastavení výkonu rozhodnutí, jelikož prostřednictvím srážek ze mzdy žalobce došlo k uhrazení pohledávky ve výši 21.367,- Kč. Také proti tomu rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Soud pro přehlednost připomíná, že předmětem přezkumu v daném řízení je jen poslední zmíněné **rozhodnutí** ze dne 14. 6. 2010 č.j. 3421-9011-1.6.2010/3381/Ga, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení č.j. 21079/003-9017-22.10.2008/832-47/ma/16557045 ze dne 13. 4. 2010.

Za klíčové v celé věci soud považuje, zda byl platební výměr č. 127/2008 ze dne 7. 2. 2008 řádně doručen. V opačném případě by se nemohl stát exekučním titulem, na jehož základě posléze proběhla celá exekuce srážkami ze mzdy žalobce a jež v konečném důsledku

vedla také k vydání rozhodnutí o zastavení exekuce respektive žalobou napadeného rozhodnutí.

Podle v rozhodné době účinného § 73 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků byl exekučním titulem pro daňovou nebo soudní exekuci:

- a) vykonatelný výkaz nedoplatků,
- b) vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění,
- c) splatná částka zálohy na daň.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že základním předpokladem pro vydání výzvy k zaplacení pohledávky v náhradní lhůtě je existence exekučního titulu, kterým se ukládá peněžité plnění. PSSZ vydala platební výměr č. 127/2008 podle § 104c odst. 1 zákona č. ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Platební výměr dle § 104f odst. 1 uvedeného zákona je vykonatelný bez ohledu na právní moc, po uplynutí 15 denní lhůty. Podmínkou pro vykonatelnost platebního výměru je tak jeho doručení v souladu s ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). V souladu s § 34 odst. 2 správního řádu se s výjimkou případu, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují písemnosti pouze zástupci. Ze správního spisu nevyplývá, že by platební výměr byl doručen tehdejšímu zástupci žalobce, ale jen jemu samotnému. Za této situace tak nemohl být vykonatelný, a nemohl být ani exekučním titulem pro vymáhání nedoplatku. Ze správního spisu je zřejmé, že sama žalovaná si byla vědoma skutečnosti, že je žalobce ve všech řízeních vedených ČSSZ, respektive Pražskou správou sociálního zabezpečení zastoupen zmocněncem. Tuto skutečnost soud zjistil nejen z rozhodnutí žalované č.j. 34-9010-30.4.2009-1576/GA ze dne 26. 5. 2009, v němž uvádí: *„Předmětnou plnou moc obdržela Pražská správa sociálního zabezpečení dne 10. 12. 2007. Vzhledem ke skutečnosti, že pan V. Z. udělil panu F. M. neomezenou plnou moc k zastupování, byla Pražská správa sociálního zabezpečení povinna doručovat veškeré písemnosti přímo zmocněnci.“* Ze zápisu z jednání ze dne 22. 9. 2009 je navíc zřejmé, že již dříve byla plná moc žalobcem udělena do protokolu a to 15. 1. 2007 (Pražská správa sociálního zabezpečení v dokumentu stvrzuje její předání zmocněnci žalobce). Také žalobce v nové plné moci ze dne 3. 12. 2007 poukázal na dříve udělenou plnou moc, když projevil vůli starou plnou moc v plném rozsahu nahradit.

Z uvedeného je zřejmé, že dne 7. 2. 2008, kdy byl vydán platební výměr č. 127/2008 byl žalobce zastoupen zmocněncem, kterému tak měly být doručovány veškeré písemnosti s výjimkou těch případů, kdy měl žalobce v řízení něco osobně vykonat.

Podle názoru soudu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí bylo zatíženo vadou v podobě absence exekučního titulu a tudíž správní exekuce neproběhla v souladu se zákonem a nemohla tak být zákonným způsobem zastavena. Daná okolnost jistě mohla mít a měla vliv také na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, a proto soud rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má právo na náhradu nákladů řízení důvodně vynaložené před soudem, účastník, který měl ve věci úspěch. Přestože měl žalobce ve věci úspěch, náklady řízení mu nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. února 2014

Mgr. Jiří Tichý v.r.
předseda senátu